

LA FESTA DE TOTS SANTS: 1 DE NOVEMBRE

La festa de Tots sants era, antigament, dia de treva. Això vol dir que si hi havia una guerra, aquesta s'aturava i els soldats celebraven la festa.

La festa té dos aspectes: un d'alegre i xiroi al matí, i un greu i sever a la tarda. Es creia que el matí era festa per als vius, i la tarda i la nit estava dedicada als difunts. Cal recordar que fa uns anys, a més a més del dia 1, era festa el dia 2, anomenat Dia de Difunts.

Són propis d'aquests dia dos menjars especials, les castanyes torrades i un tipus de pastissets fets de diferents formes segons els indrets, els panellets.

Per què castanyes? Perquè era la fruita seca que hi ha a la tardor i que torrada és fàcil de pelar.

Els panellets estan elaborats amb fruits del temps i que no es fan malbé.

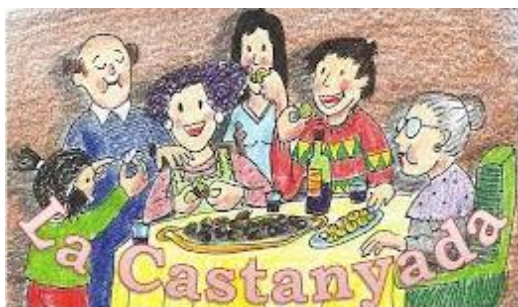
Aquest dia, també, és costum anar a visitar els cementiris. Aquest costum és d'origen romà i el cristianisme el va adoptar.

Era creença, molt general, pensar que aquest dia, els difunts, que feia poc que ho eren, sortien per conviure unes hores en companyia dels seus familiars i les seves ànimes invisibles anaven a casa on vivien. Si veien la seva família trista per la seva pèrdua, en tornar, podien pujar cap al cel, però si no, havien de tornar al purgatori fins a l'any següent. Per això, en moltes cases, aquesta nit, en parar la taula, posaven un cobert i deixaven un lloc per aquell difunt.

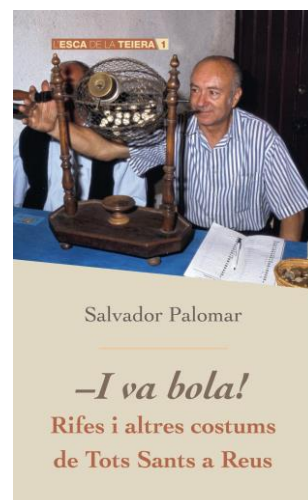
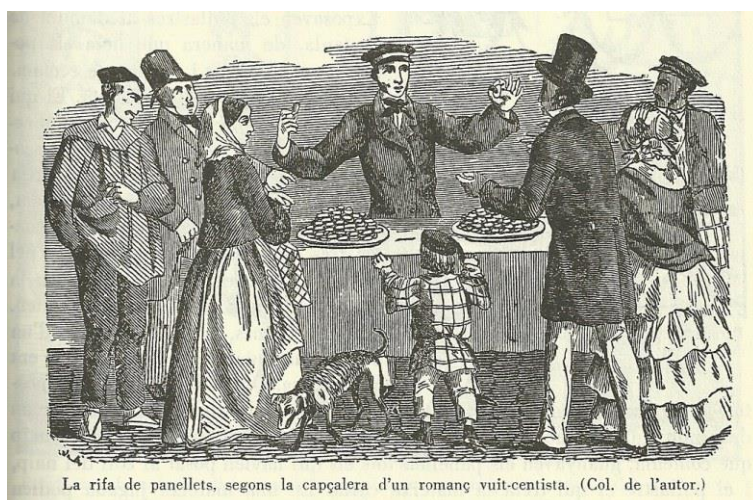
També creien que les ànimes es posaven pels racons, així que la gent procurava no trepitjar-les. A més a més, tancaven les portes amb molta cura per no agafar-ne al mig, a cap.

Després d'haver sopat, s'explicaven històries de por als infants, es menjaven les castanyes i els panellets al voltant de la llar de foc.

En alguns llocs de la muntanya, posaven castanyes en un costat de cada esglaó de l'escala i els nens, quan anaven a dormir, havien de pujar-les de genolls i dir un Parnostre per agafar la castanya i menjar-se-la.

A les ciutats, era típic d'aquest dia fer la "Rifa de panellets". Els cafès preparaven taules molt ben parades amb flors i llums, posaven plats amb panellets i els rifaven.

Quan van començar a establir-se pastisseries, van afanyar-se a guarnir aparadors ben bonics amb moltes menes de panellets.

Actualment, els panellets es compren a les pastisseries o les famílies els elaboren a casa. Ja no es fan rifes als cafès.

La CASTANYADA